

ה"ת (ירושלים) 48734-03-15 - מדינת ישראל נ' יוסף דוד אבואלעפיא

ה"ת (ירושלים) 48734-03-15 - מדינת ישראל נ' יוסף דוד אבואלעפיא ואח' שלום ירושלים
ה"ת (ירושלים) 48734-03-15
מדינת ישראל

נגד

1. יוסף דוד אבואלעפיא
 2. עדנה אבולעפיה
 3. עמית אבולעפיה
 4. בראל אבולעפיה
- בית משפט השלום בירושלים
[30.09.2015]
כבוד השופטת מרים קסלסי
ע"י ב"כ עו"ד אריאל עטרי

החלטה

בפני בקשה להארכת תפוסים למשך 180 ימים נוספים.

רקע וההליכים עד כה

1. משיב מס' 1 חשוד בעבירות של קבלת כספים במרמה, הלבנת הון, זיוף בנסיבות מחמירות והסגת גבול. נטען כי מבקש מס' 1 יחד עם אחרים, השתלטו על קרקעות של חב' קדישא וקרקעות ציבוריות, הציגו מצג שווא כאילו הם הבעלים או מיופי הכוח ומכרו חלקות קבר למשפחות נפטרים לצורך קבורת יקיריהם. המשיב נעצר ולאחר מכן שוחרר בתנאים.
2. העסקאות החשודות בוצעו בין השנים 2006-2014, הסכום שהתקבל בגין עסקאות אלו עומד כעת על ₪ 4,903,180, כאמור בטבלת סיכום ראיות מעודכנת לימים האחרונים, שהוצגה בדיון (מ/10).
- יצוין כי בעת שניתנו הצווים בהעדר, החשד הראשוני בדבר היקף העסקאות עמד על כמיליון ₪, בעת שנדונה הבקשה לביטול הצווים וניתנה החלטה ביום 12/7/15, עמד החשד על ₪ 3,339,180, ואילו כיום, לאחר שנפתחו עוד שלושה תיקי חקירה על סמך תלונות של קורבנות נוספים שהולכו שולל (מ/2 - מ/5) וחקירות נוספות שבוצעו, עלה סכום העסקאות החשודות להיקף של ₪ 4,903,180.
3. על פי הצהרת נציג המבקשת, החקירה לקראת סיום ויעלה בידה בתוך חודש להגיש המלצות לפרקליטות, לאחר מכן דרושה שהות נוספת לצורך הגשת כתב אישום ולכן מבוקשת ההארכה בת 180 ימים.

4. בתיק זה ניתנו שתי החלטות של מותבים שונים, שעליהן הוגש ערר: ערר על החלטה של שופט תורן להאריך החזקת התפוסים - הערר התקבל בשל כך שההחלטה התקבלה בהעדר המשיבים. ערר נוסף על החלטתי בבקשת המשיבים לבטל - התקבל, ונקבע כי יש לקיים דיון בנוכחות המשיבים, ואילו ערר על ההחלטה הדוחה בבקשת המשיבים לביטול הצווים שניתנו נגדם במעמד צו אחד, התקבל בחלקו, כאמור בע"ח 41206-07-15 מיום 13/8/15 (בעמ' 10) וכך נאמר: "20. לנוכח האמור, הערר מתקבל חלקית כלהלן:
- א. יש להסיר את העיקול ממחצית הזכויות בדירה אשר נרכשה בשנת 2003, קודם לביצוע העבירות המיוחסות לעורר 1, שכן זכויות אלו שייכות לעוררת 2.
- ב. הדיון יוחזר לבית המשפט קמא כדי לברר את השאלות הבאות (במסגרת הדיון בבקשה להארכת תקופת ההחזקה בתפוסים ובמעוקלים):
- (1) האם הוכחה המשיבה את תנאי סעיף 21(ג) בחוק איסור הלבנת הון? ככל שהתשובה על כך תהא שלילית - מחצית מכלל הזכויות בנכסים הן של העוררת 2 ואין לתפוס או לעקל אותן, אף לא ברישום.
- (2) כמו כן, לאור קביעתי בפסקה 18 לעיל, ומאחר שניתן לתפוס או לעקל רק רכוש הקשור לעבירה או רכוש שהוא "בשווי", בית המשפט קמא ידון בשאלה, האם לנוכח היקף העבירות הידוע כיום (או ביום הדיון שייערך), עוקל או נתפס רכוש העולה על שווי הרכוש הקשור בעבירה. ככל שהתשובה תהא חיובית יש לשחרר את היתרה ובלבד שלא יוחזרו בשלב זה כספים במזומן שנתפסו.
5. הדיון שלפני אם כן סב על עצם החזקת התפוס, בהיבט של חולת חוק איסור הלבנת הון, בחינת שווי הרכוש שנתפס ביחס להיקף העבירות וכן בחינת הבקשה להאריך תוקף הצווים לשאלת הארכת תוקף הצו ל-180 ימים. טענות הצדדים:
6. נציג המבקשת טען לצורך בארכה המבוקשת, הצביע על התפתחות החקירה, הצביע על ראיות המעידות על כך שסכום העסקאות החשודות עלה לכדי 4.9 מיליון ₪ לערך, ולכן שווי הנכסים למימוש שלגביהם הוטלו צווים, נמוך ממנו ולפיכך אין מקום להורות על ביטול חלקי של הצווים. לענין חוק איסור הלבנת הון, המבקשת הצביעה על חקירת האשה מיום 17/8/15 (מ/5), שם השיבה באופן חלקי, ונראה כי לא מסוגלת או לא מעוניינת להצביע על רכוש כלשהו מהרכוש שנתפס ששייך לה או שהתקבל ממקור הכנסה עצמאי.
7. ב"כ המשיבים התמקד בשאלת חוקיות הטלת העיקולים מלכתחילה, סוגיה שעליה הגיש ערר והערר נדחה.
8. לגבי חוק איסור הלבנת הון, טען כי המבקשת לא הוכיחה כיצד נעברה עבירה לפי חוק זה וכי העלמת מס ע"י המשיב באי רישום העסקאות החשודות או חלקן, אין משמעותה הלבנת הון. (עמ' 17 לפרוטוקול).

לענין השווי, לא נסתרה טענת המבקשת לפיה שווי הרכוש והכספים המעוקלים עולה על סכום העסקאות החשודות, במיוחד נוכח ביטול העיקול על מחצית הדירה שנרכשה ב 2003 כהוראת בית המשפט המחוזי והעובדה שהדירות משועבדות לבנק למשכנתאות. אציין כי המשיב ממזער את היקף העסקאות החשודות שבוצעו על ידו, אולם בשלב מקדמי זה אין מקום לתת לכך משקל, הדבר יבוא לידי ביטוי בניהול המשפט ובראיות שיציגו הצדדים. לענין הארכת התוקף, מעבר להתנגדות לעצם הבקשה, לא נטען כי החשד הופרך, נחלש או כי אין מקום להאריך למועד כזה או אחר, נוכח התפתחויות החקירה והצורך להגיש כתב אישום בתקופה הקרובה. דיון והכרעה

9. לענין תחולת חוק איסור הלבנת הון על העבירות בהן חשוד המשיב. על אף שמהחלטת הערר במחוזי עולה כי החוק חל ואין מקום לדון בכך בשנית, אבהיר כי אי רישום עסקאות בספרי החברה, מהווה גם עבירות על חוק מע"מ, תשל"ה - 1975, היקף הסכומים בהם מדובר או הגשת 6 אישומים ומעלה, עונים על ההגדרה בסעיף 117 (ב) לחוק מע"מ ל "נסיבות מחמירות". עבירה על חוק מע"מ בנסיבות מחמירות, היא אחת העבירות שחוק איסור הלבנת הון חל עליה (ראה סעיף 2 עבירת מקור יחד עם התוספת הראשונה שמפרטת את רשימת עבירות המקור, סעיף 17 לתוספת). 10. ככל שהעיקול נוגע לרכושו של המשיב, החשדות נגדו התחזקו. על חומר הראיות שהיה רב עוד קודם לכן, נוסף חומר חדש שהוצג בפני (ראה עמ' 11 בפרוטוקול מיום 20/9/15). עוד אומר כי על פי הודעת המשיב (מ/9) המשיב מודע היטב לשחיתות שפשתה בהר המנוחות, הוא היה חלק ממנה, אם כי לטענתו הוא "קטן" והמשטרה לא נפלה על "הכרישים האמיתיים" (ש' 97). על פי הצהרת המבקשת, בחודש הקרוב תעביר החומר לפרקליטות עם המלצה להגשת כתב אישום ונחוץ פרק זמן נוסף לבחינתו של החומר ולהגשת כתב אישום, ועל כן אני מוצאת כי קיימת הצדקה להארכת הצו ב-180 ימים נוספים. לענין שווי הרכוש שנתפס, הרי שניתן לומר באופן חד משמעי שהוא אינו עולה על היקף העסקאות החשודות. 11. הטענה המשפטית/ עובדתית היחידה, הדרושה עיון חוזר מצדי, כמצוות בית המשפט המחוזי בע"ח 41206-07-15 הנ"ל, נוגעת לשאלה המנויה בסעיף ב(1) בהחלטת המחוזי והיא - האם הוכיחה המשיבה את תנאי ס' 21(ג) בחוק איסור הלבנת הון, התשובה לשאלה זו תשפיע על היקף העיקול, בכל הנוגע לחלוקה של האשה ברכוש שנתפס. סעיף 21 (ג) לחוק קובע כדלקמן:

"לא נמצא רכוש של הנידון למימוש צו החילוט במלואו, רשאי בית המשפט לצוות על מימושו של הצו מתוך רכוש של אדם אחר, שהנידון מימן את רכישתו או שהעבירו לאותו אדם בלא תמורה; לא יצווה בית המשפט כאמור לגבי רכוש שמימן או שהעביר הנידון לאותו אדם לפני ביצוע העבירה שבשלה הורשע, ושלגביה ניתן צו החילוט."

אין מחלוקת כי בחברה שניהל המשיב ובכספים על שם המשיב, לא נתפס רכוש המגיע לכדי הסכום שעלול להיות מחולט, קרי כ 4 מיליון ₪. (על שווי הנכסים והשעבודים הרובצים עליהם ראה הודעה ונספחים שהגיש הסנגור ביום 30/6/15) סעיף 21(ג) מאפשר חילוט רכוש של צד ג' שהנדון מימן את רכישתו או העביר לו ללא תמורה. במקרה שלפנינו, מדובר בבעל ואשה, אשר ניהלו משק בית וחשבונות בנק משותפים.

12. מחקירת האשה (מ/5) עולה כי בשנים בהן המשיב חשוד בביצוע העבירות, תרומתה להכנסות המשפחה מזערית, אם בכלל, ומכל מקום היא סירבה להשיב תשובות לשאלות שנשאלה בסוגיה זו, ולכן, בשלב זה, הדירה השניה שמחציתה רשומה על שם האשה (גוש 29935 חלקה 104/1 שנרכשה ביום 4/11/12, שוויה כ 3.1 מיליון ₪ ועליה משכנתא בכמיליון ₪), כמו גם רכב מסוג מרצדס שנת ייצור 2014 שנרכש ב 11/5/14 ורשום על שמה, או 280,000 ₪ שנתפסו בחשבון שנפתח על שמה, כל אלו מקורם בכספי החשוד, אשר ניתנו לה ללא תמורה ועל כן ניתנים לחילוט. אם נכסים אלו ניתנים לחילוט באופן עקרוני, בוודאי שניתן לקבל עליהם צו עיקול, כפי שאכן נעשה.

13. מיותר לציין כי זכות האשה בנכסים המשותפים שנצברו במהלך חייה הנישואים, גם אם לא עבדה יום אחד בחייה, קיימת לגבי נכסים שהושגו בעבודה חוקית ולא באמצעות ביצוע עבירות פליליות. בשלב זה, חשוד המשיב כי הכנסותיו מעסקאותיו הבלתי חוקיות לאורך עשר השנים האחרונות, הניבו לו ולחברה שניהל את מרבית נכסיו כפי שהצטברו עד היום.

14. עוד מיותר לציין, אם כי הסנגור חזר והקשה בנקודה זו, שהטענה היא שמדובר ברכוש "שהושג, במישרין או בעקיפין, כשכר העבירה או כתוצאה מביצוע העבירה..." , כאמור בסעיף 21 א(2) לחוק איסור הלבנת הון ולא ברכוש ששימש לביצוע עבירה, הדבר עולה בקנה אחד גם עם ס' 32 א לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש] תשכ"ט 1969, בכל הנוגע ליתר העבירות הפליליות בהן חשוד המשיב.

לסיכום

לאחר ששמעתי הצדדים ועיינתי בחומר החקירה שהוצג לי אני קובעת כדלקמן:

· הצווים שהוטלו, הוטלו כדין ויש להותירם על כנם. חוק איסור הלבנת הון חל על העבירות בהן חשוד המשיב.

· אין הפרדה בין כספי המשיב לאשתו, החשד שחלקה ברכוש זה ניתן ללא תמורה, מצדיק הותרת העיקול גם על חלקה של האשה, כאמור בסעיף 21(ג) לחוק איסור הלבנת הון.

· שווי הנכסים שנתפס נמוך מהיקף הסכומים בהם חשוד המשיב ועל כן אין מקום לצמצם העיקולים.

· יש מקום להאריך את משך התקופה להחזקת התפוסים, כמבוקש, משום שבחודשיים שחלפו מאז הגשת הבקשה התקדמה החקירה, בתוך חודש מהיום אמורים המשטרה ומס הכנסה לסיים חקירותיהם ושלושה חודשים נוספים דרושים לדעתי לפרקליטות, נוכח היקף החומר בו מדובר, כדי להגיע למסקנה האם יש מקום להגיש כתב אישום ולגבי אילו עסקאות מתוך כל העסקאות בהן נחשד המשיב יש ראיות לכאורה.

· אשר על כן נענית לבקשה ומאריכה החזקת התפוסים עד ליום 15/2/16.

ניתנה היום, י"ז תשרי תשע"ו, 30 ספטמבר 2015, בהעדר הצדדים.